

26. Interpelácia poslanca Národnej rady Slovenskej republiky Ľ. Galka na podpredsedu vlády a ministra zahraničných vecí a európskych záležitostí Slovenskej republiky M. Lajčáka podaná 13. februára 2013 vo veci podmienok a znakov vzniku štátu a jeho štátnosti z hľadiska medzinárodného práva

Poslanec
Národnej rady Slovenskej republiky
Ľubomír Galko

SEKRETARIAT PREDSEDU NÁRODNEJ RADY SLOVENSKEJ REPUBLIKY		
Dátum zaevidovania: 13-02-2013		
Číslo spisu: PREDs-117/2013		
Listy: 1/2	Prílohy:	
RZ	ZH	LU

Bratislava, 13.2.2013

Vážený pán podpredseda vlády a minister zahraničných vecí a európskych záležitostí,

v súlade s čl. 80 Ústavy Slovenskej republiky a § 129 Zákona o rokovacom poriadku dovoľujem si obrátiť sa na Vás s nasledovnou interpeláciou.

Rád by som Vám týmto sprostredkoval otázky občana Vincenta Bujňáka vo veci spôsobu vzniku štátu a jeho štátnosti z hľadiska medzinárodného práva.

Z hľadiska medzinárodného práva sa za najširšie prijímanú definíciu štátnosti považuje naplnenie znakov uvedených v čl. 1 regionálneho Dohovoru z Montevidea o právach a povinnostiach štátov z roku 1933, ktorými sú (i) stále obyvateľstvo, (ii) vymedzené územie, (iii) vláda (verejná moc) a (iv) spôsobilosť vstupovať do vzťahov s inými štátmi. Vo všeobecnosti má za to, že uvedené ustanovenie sa vyvinulo do pravidla medzinárodného obyčajového práva, a preto aj napriek tomu, že tento Dohovor bol pôvodne uzavretý medzi štátmi Latinskej Ameriky, má dnes už všeobecný význam.

Vo vzťahu k Dohovoru si niektorí odborníci na medzinárodné právo (napr. Dr. Jure Vidmar) kladú otázku, či sú vyššie uvedené znaky pre štátnosť postačujúce a či sú pre ňu nevyhnutné.

Prirodzene, posudzovanie naplnenia jednotlivých znakov vždy závisí od konkrétnych okolností a historického kontextu, v ktorom sa žiadosť o „priznanie štátnosti“ posudzuje. Prax štátov a medzinárodných organizácií potvrdzuje, že za štáty ako nové subjekty medzinárodného práva boli uznané aj politické útvary, ktoré viaceré z vyššie uvedených znakov nespĺňali, no politické alebo iné potreby ich uznania napokon prevážili. Ako príklad sa v tejto súvislosti spomína uznanie nezávislosti Chorvátska štátmi Európskych spoločenstiev napriek tomu, že jeho vláda efektívne ovládala len jednu tretinu jeho súčasného štátneho územia.

V nadväznosti na uvedené moje otázky na Vás znejú:

1. Myslíte si, že na to, aby určitá entita mohla byť považovaná za štát z hľadiska medzinárodného práva, postačuje splnenie znakov uvedených v čl. 1 regionálneho Dohovoru z Montevidea o právach a povinnostiach štátov z roku 1933? Ak nie, splnenie ktorých ďalších znakov je podľa Vášho názoru nevyhnutné?
2. Napriek skutočnosti, že Slovenská republika neuznáva ako Kosovo, tak ani Abcházsko či Južné Osetsko za samostatné štáty, myslíte si, že vzhľadom na to, že tieto entity majú

- stále obyvateľstvo,
- vymedzené územie, na ktorom vykonávajú verejnú moc a
- spôsobilosť vstupovať do vzťahov s členskými štátmi OSN,

je možné ich považovať za štáty? Ak nie, prečo?

S pozdravom

A handwritten signature in blue ink, consisting of several loops and a long horizontal stroke at the bottom.

Vážený pán

Miroslav Lajčák

Minister zahraničných vecí a európskych záležitostí
Slovenskej republiky